

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőiknek
— 2005., II. évf., 4. szám —

Kedves Testvéreim!

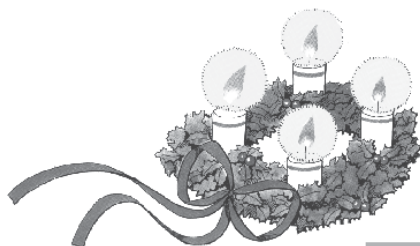
**Szeretettel köszöntök mindenkit a lapunk
nyolcadik számának megjelenése alkalmából.**

Az adventi idő a remény, várakozás és öröm ideje. Az előttünk álló négy hét az éberségre és virrasztásra való felhívás mellett lehetőséget ad arra is, hogy kellőképpen felkészüljünk Megváltónk születésének ünneplésére.

Advent a csend és a magunkba szállás ideje is kell hogy legyen. Megváltónkkal szeretnénk találkozni, de ahhoz, hogy létre jöjjön ez a nagy találkozás, bűnbánatot kell tartanunk.

A betlehemi jászol mellé ajándékként oda tehetjük fájdalmainkat, kétségeinket és reményeinket, bűneinkkel együtt.

**Kegyelmekben gazdag Krisztus-várást, boldog Karácsonyt és Istentől
áldott, békés Új Évet kívánok mindnyájatoknak sok szeretettel:**

*Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó*

**„Lelkem várja az
Urát, jobban, mint az
őr a hajnalt.”**

130. Zsolt, 6

**„Legyetek éberek, mert
nem tudjátok, mikor
érkezik az Úr!”**

(Mk13,33)

„Azokban a napokban Augusztusz császár elrendelte, hogy írják össze a földkerekség lakosságát. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíria kormányzója Kirinusz volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják.

Galilea Názáret nevű városából József is fölment Dávid városába, a judeai Betlehembe, hogy összeírják eljegyzett feleségével, Máriával, aki gyermeket várt.

Amíg ott tartózkodtak, beteltek Mária napjai, hogy megszüljön gyermekét. Világra hozta elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

(Lk 2,1-7)

Advent első vasárnapjával egyházmegyénk nem csak egy új egyházi évet kezd, hanem lelkipásztori tervét folytatva az új egyházi évet a Biblia Évének szenteli. Szent Jeromos mondta: „aki nem ismeri a Szentírást, az nem ismeri Krisztust.” Az év jelmondata: **Vedd és olvasd!** Az elkövetkező évben a kórházpasztorációs értesítőben is nagyrészt Szentírás-idézetek lesznek. Jó volna, ha a Szentírás figyelmes olvasása által minél többen eljutnánk: „Jézus Krisztus Fönséges ismeretére.” (Fil 3,8)

„Mert amint lehull az eső és a hó az égből, és nem tér oda vissza, hanem megitatja a földet, termékennyé és gyümölcsözővé teszi, magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, úgy lesz az én ígém is, mely számból kijön: nem tér vissza hozzám eredménytelenül, hanem megteszi, amit akarok, és véghezviszi amiért küldtem.”

(Iz 55,10 -11)

Adventi imádság

**Mindenható Istenünk!
Segíts minket, hogy az adventi időben,
lélekben felkészüljünk Jézus Krisztus jövetelére!
Vezess minket igaz és őszinte bűnbánatra, hogy
tisztá szívvel fogadjuk életünkbe Jézust, a mi Megváltónkat!
Add, hogy Üdvözítőnk születésének napján örvendező szívvel
találkozzunk szent Fiaddal és töltsön el minket a hit fénye!**

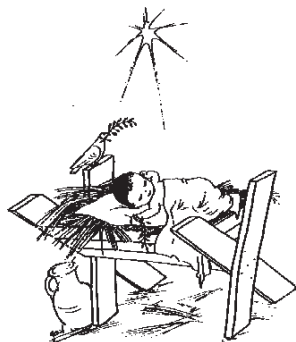
*„Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom,
örüljete. Emberszerető jóságokat ismerje meg mindenki!
Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmiért, hanem minden
imádságotokban és könyörgésetekben terjesszéték
kérészeteket hálaadással az Úr elé.*

*Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad,
megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.”*

(Fil 4,4-7)

**„Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek
hát be rajtam szavaid.”**

(Lk 1,389)

Jézus az idei adventben is házról házra jár, és karácsonykor újra bekopog. Egyedül rajtunk múlik, hogy virrasztva, éberen örködve talál-e minket és kinyitjuk-e számára lelkünk kapuját.

A róka Betlehemben

Betlehem közelében élt egy róka. A pásztorok nagyon féltették tőle a nyáját, ezért éjjel nappal őrizték. Mindig jelen volt egy őr. Ez nem tetszett a rókának, egyre éhesebb és dühösebb lett.

Egy különös éjszakán a pásztorok megszokott életét soha nem látott fény és soha nem hallott hang tette változatossá. Az angyalok karának gyönyörű visszhangja töltötte be a levegőt. Gyermek született. Jelentéktelen kinézésű, pufók kis rózsza. A róka elcsodálkozott, amikor látta, hogy a keménykötésű pásztorok mindegyike oda siet az istállóba, a gyermekhez.

- Micsoda felhajtás egy jelentéktelen gyermekért! - gondolta a róka.

Kíváncsi lett, de még inkább éhes és óvatos léptekkel követte a pásztorokat. Amikor látta, hogy bemennek egy istállóba, elrejtőzött egy bokor tövébe és várt.

A pásztorok átadták az ajándékokat. Üdvözölték a szülőket és gratuláltak nekik. Tisztelettel meghajoltak a gyermek előtt és elmentek. Az édesanya és édesapa fáradtak voltak. Az események hatására kimerültek és elaludtak.

A róka beosont az istállóba. Nem vették észre csak egyedül a gyermek. Tágra nyílt szemmel nézte a rókát. A róka ravaszul kúszott előre a fejedelmi falat reményében. Már éppen rá akart ugrani a gyermekre, amikor a gyermek egyik kezével megsimogatta a róka orrát. Először fordult elő, hogy életében valaki megsimogatta a durva szőrét. Majd megszólalt a gyermek:

- Szeretlek, kis rókám!

Ekkor valami hihetetlen dolog történt. A ravasz róka szőre szétnyílt és a földre hullt. Alatta egy ember volt látható. Egy igaz testben élő ember. Letérdelt, kezébe vette a gyermek kezét, megsókolta és imádkozott. Majd emelt fővel hagyta el az istállót és hirdette:

- Megszületett az isteni gyermek, aki szabaddá tehet! Megjött a Messiás!

(Részlet Bruno Ferrero: Az aranyhalak titka című könyvéből)

